

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Mattias Tesfaye
Mattias.Tesfaye@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 18. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 268 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mattias Tesfaye (S).

14-02-2017

J.nr. 2017-660

Spørgsmål nr. 268:

”Ministeren bedes forholde sig til, om ministeren vil være indstillet på at indføre tiltag, der svarer til de ændringer, der i 2005 blev foretaget i Finlands udstationeringslov? Specifikt henvises der til følgende elementer: 1) Kravet om, at virksomheder med udstationerede medarbejdere i Finland skal udpege en repræsentant i landet, hvis ikke der er tale om permanent drift. 2) Bestemmelserne om, at denne repræsentant skal kunne repræsentere virksomheden i en retssag og desuden opbevare oplysninger om virksomheden og ansættelsesforhold for de udstationerede i to år, efter udstationeringen er ophørt. 3) Hovedentreprenørens forpligtelser om at sikre, at den udstationerede virksomhed udpeger en repræsentant, og at deres egne sikkerhedsrepræsentanter informeres om, hvornår udstationeringen begynder, hvor længe den varer, og hvilket type arbejde der bliver udført.”

Svar:

Jeg kan oplyse, at der i forbindelse med etablering af RUT-registret i 2008 blev indført et krav om, at virksomheden skal oplyse, hvem der er kontaktperson for virksomheden i Danmark. Etablering af RUT er baseret på en aftale mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, som også er en del af RUT-forligskredsen.

På daværende tidspunkt blev det vurderet, at det fx kan være en arbejdsleder, som kan repræsentere virksomheden under udstationeringen og således være den, de danske myndigheder kan rette kontakt til. Det blev ligeledes vurderet, at der ikke kan stilles krav om, at virksomheden har en fast repræsentant i Danmark.

På baggrund af en revideret RUT-aftale i 2009 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre blev kravene vedrørende kontaktperson skærpet med hensyn til, hvem der kan være kontaktperson for den anmeldelsespligtige virksomhed. Det indebærer, at kontaktpersonen skal udpeges blandt de personer, som arbejder i Danmark i forbindelse med levering af tjenesteydelsen.

I forhold til målsætningen om at sikre kontrollen med udstationerede arbejdstagers arbejdsvilkår er det Beskæftigelsesministeriets vurdering, at de danske krav vedrørende kontaktperson opfylder formålet.

Derudover kan det oplyses, at kravet om kontaktperson er indført på baggrund af de foreliggende politiske aftaler om RUT-registret og ud fra EU-Domstolens retspraksis og Kommissionens retningslinjer på området. I den forbindelse henvises til Kommissionens meddelelse fra 2006 om udstationering af lønmodtagere som led i udveksling af tjenesteydelser, jf. KOM(2006) 159, som er vedlagt svaret. Det konkluderes heri vedrørende kravet om en repræsentant med bopæl i værtsmedlemsstaten, at:

”værtsmedlemsstaternes krav om, at virksomheder, der udstationerer arbejdstagere på deres område, skal råde over en repræsentant med bopæl i værtsmedlemsstaten, ikke står i forhold til målsætningen om at sikre kontrollen med disse arbejdstageres arbejdsvilkår. Det må således anses for tilstrækkeligt at udpege en person blandt de udstationerede arbejdstagere, f.eks. en sjakformand, der kan fungere som forbindelsesled mellem den udenlandske virksomhed og den kompetente kontrolmyndighed.”

På den baggrund mener jeg ikke, at der er grundlag for at ændre udstationeringsloven som foreslået af spørgeren.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen